

Kunnskapsdepartementet
Postboks 8119 Dep
0032 OSLO

Hørings svar til NOU 2020:3 om ny lov om universiteter og høyskoler

Utdanningsforbundet takker for muligheten til å gi innspill til NOU 2020:3 om ny lov om universiteter og høyskoler. Utdanningsforbundet mener Universitets- og høyskolelovutvalget har gjort et stort arbeid og flere av forslagene i utredningen er interessante og fremtidsrettede.

Utvalget foreslår i utredningen å synliggjøre samfunnsformålet med universiteter og høyskoler. Dette vil gjøre rollen til universiteter og høyskoler tydeligere, og synliggjøre hvordan kunnskapen universiteter og høyskoler frembringer må tilflyte samfunnet. Vi er glade for at formålsparagrafen knytter institusjonene tettere til deres betydning for samfunnet, den enkelte, det verdigrunnlaget samfunnet bygger på, barnehage- og opplæringslovene og bærekraft.

Utdanningsforbundet er en profesjons- og fagforening med i underkant av 180 000 medlemmer i barnehage, skole, fagskole og høyere utdanning. Vi er den største foreningen i utdanningssystemet og de fleste medlemmene våre i høyere utdanning jobber i lærerutdanningene. Utdanningsforbundet vektlegger naturlig nok forhold som gjelder lærerutdanningene i dette høringssvaret til utredningen om ny lov om universiteter og høyskoler.

Kapittel 8. Myndighetenes styring av universiteter og høyskoler

Utvalget foreslår flere endringer, blant annet at myndighetenes styring av universitets- og høyskolesektoren samlet sett bør bli noe mindre enn i dag. Institusjonene bør i større grad samordne seg og gjøre prioriteringer som samlet sett møter samfunnets behov. Videre foreslås at departementets styringspolitikk overfor private høyskoler skal vurderes.

Utdanningsforbundet er opptatt av at de statlige universitetene og høyskolene også i fremtiden skal ha en tydelig og synlig eier i staten. Utdanningsforbundet mener at det er viktig at Kunnskapsdepartementet gjennom ny lov styrer sektoren og har fullmakter til å delegerer myndighet. Videre må departementet kunne gjøre unntak fra lovbestemmelser, sette kurs for videreutvikling, kalibere og koordinere sektoren, stille krav til institusjonene, adgangsregulere til studier og legge planer for forskning og utviklingsarbeid.

Lærerutdanningene som profesjonsutdanninger bør ha en sterkere politisk styring for å sikre at tilgangen på kvalifiserte lærere styrkes og at overgangen til masterløp følges med gode rammebetingelser gjennom finansiering og forskrifter og retningslinjer. Dette er et nasjonalt anliggende, og bør ikke være overlatt styrenes autonomi.

Norge er et lite land med små institusjoner med begrensede muligheter til å tilby alle skolefag som del av sin fagportefølje i lærerutdanningene. Lovverket må legge til rette for samarbeide mellom universitetene og høyskolene om å tilby fag, spesielt de små fagene samt forsknings- og utviklingsarbeid. Samarbeid mellom institusjoner må være et insentiv som premieres. Under merknaden til § 2-1 a) kan det passe å omtale en forventning om samarbeid mellom institusjonene om studietilbud, fag og forskning og utviklingsarbeid.

- Lovverket må synliggjøre en forventning om samarbeid mellom institusjoner om å tilby fag, studietilbud og å drive forskning og utviklingsarbeid.

8.10.2 Gradsforskriften

Utvalget foreslår å videreføre gradsforskriften slik den er utformet i dag. Begrunnelsen er at det fortsatt er behov for nasjonal styring innenfor enkelte utdanninger i sektoren.

Utdanningsforbundet mener at gradsforskriften er et viktig og hensiktsmessig styringsverktøy for staten, og bør videreføres. Forskriften bidrar til en nasjonal styring av sentrale utdanninger og hindrer til en viss grad uheldig konkurranse mellom institusjoner. I tillegg bidrar forskriften til å regulere utdanninger nasjonalt, dekke kompetansebehov regionalt samt regulerer studieplasser og ressurser.

- Utdanningsforbundet støtter forslaget om å videreføre gradsforskriften.

8.10.5 Andre styringsvirkemidler

Rammeplanen

Rammeplanen for lærerutdanningene spiller en viktig rolle i å sikre lærere med enhetlig kompetanse i hele landet, at det utdannes høyt kvalifiserte lærere i hele landet og at strukturen i lærerutdanningene og mellom de ulike lærerutdanningsinstitusjonene er bygd opp med en viss smidighet slik at overgang mellom lærerutdanninger og innpassing er mulig. Utdanningsforbundet er opptatt av at staten skal kunne gjøre unntak fra hovedregelen om at universiteter og høyskoler ikke kan gis pålegg om innhold i undervisningen.

- Til ny § 2-6 fjerde ledd. Utdanningsforbundet mener at forskriftene til rammeplanene for lærerutdanningene må videreføres for å sikre at det utdannes gode lærere i hele landet, og støtter forslaget fra utvalget.

Kapittel 11. Formål

Utvalget foreslår at formålsparagrafen i universitets- og høyskoleloven bør uttrykke det overordna samfunnsformålet med universiteter og høyskoler og gi en begrunnelse for hvorfor Norge skal ha universiteter og høyskoler. Formålet knytter verdien av forskning og høyere utdanning til samfunnsutviklingen og betydningen for den enkeltes personlige utvikling. Det er en fordel at formålsparagrafen uttrykker sammenheng gjennom hele utdanningsløpet. Slik sikres et samsvar mellom UH-lov, opplæringslov med forskrift og barnehageloven, særlig med tanke på kompetansekrav for lærere. Et slikt formål støtter Utdanningsforbundet.

Utdanningsforbundet er enig i betydningen av å vurdere formålsparagrafen i lys av samfunnsutviklingen og endringer i samfunnet. I det nye forslaget brukes kompetansebegrepet, men begrepet defineres ikke nærmere. Vi mener at det er viktig å definere kompetansebegrepet for å etablere et felles utgangspunkt. Dannelsesbegrepet er også nevnt, men som et bidrag til kompetanse og dermed underlagt denne. Dannelse har ikke fått plass som verdi og formål i seg selv på samme måte som eksisterende lov. Dannelse bør få en mer fremtredende plass i formålsparagrafen. Det er positivt at miljømessig og bærekraftig utvikling forslås tatt inn som del av formålsparagrafen.

- Utdanningsforbundet støtter utvalgets forslag til formålsparagraf slik den er formulert § 1-1. Formålet med universiteter og høyskoler, bokstav a)-d).

Kapittel 12. Oppgaver

Foreslåtte § 2-1 Institusjonens oppgaver er en konkretisert og fornyet versjon av dagens lovtekst. Bokstav c) er en skjerpning av dagens lov og pålegger alle universiteter og høyskoler å bidra til livslang

læring og etter- og videreutdanning. Universitetene og høyskolene forpliktet gjennom forslaget til å tilby etter- og videreutdanning som kan bidra til utvikling av lærerprofesjonen, skoler og barnehager.

12.3.2 Høyt internasjonalt nivå

Utvalget foreslår at formuleringen «høyt internasjonalt nivå» blir stående i loven. Formålsparagrafen i eksisterende UH-lov legger til rette for at universiteter og høyskoler skal tilby utdanning på høyt internasjonalt nivå og utføre forskning, faglig og kunstnerisk utviklingsarbeid på høyt internasjonalt nivå. Norsk høyere utdanning og forskning skal følge den internasjonale forskningsfronten.

Hva høyt internasjonalt nivå er og hvordan dokumentere dette er en vedvarende diskusjon i UH-sektoren. Høyt internasjonalt nivå i utdanning, forskning og utviklingsarbeid knyttes i dag gjerne til tellekantsystemet, antallet førstestillingskompetente og midler til forskning fra for eksempel Forskningsrådet og EU. Hvordan det enkelte fagmiljø med tilhørende utdanninger vurderer høyt internasjonalt nivå og det å være i forskningsfronten, er ulikt. Et tydelig skille går mellom disiplinutdanninger og profesjonsutdanninger. Andre skillelinjer finnes mellom nasjonalt orienterte fag og internasjonalt orienterte fag.

Utdanningsforbundet er naturlig nok spesielt opptatt av lærerutdanningene. I profesjonsutdanningene forutsetter gjerne høyt nivå tett samarbeid med arbeidslivet, noe dagens lovverk ikke vektlegger tilstrekkelig. Profesjonsutdanningene med sine kjennetegn når ofte ikke opp til de kriteriene som er satt for «høyt internasjonalt nivå» og «å være i forskningsfronten». For å synliggjøre variasjonen er det et behov for at kriteriene for de to begrepene utvides og tilpasses bedre ulike studietilbud og forskningsfelt.

- Utdanningsforbundet støtter en videreføring av begrepet «høyt internasjonalt nivå» i loven. Vi er opptatt av at begrepene «høyt internasjonalt nivå» og «å være i forskningsfronten» utvides og tilpasses ulike studietilbud og forskningsfelt. Dette kan for eksempel gjøres i en kommentar i merknadene til lov om universiteter og høyskoler.

12.3.5 Livslang læring

Utvalget uttrykker større forventning til at universiteter og høyskoler skal bidra med å tilby etter- og videreutdanninger gjennom hele yrkeskarrieren. Utdanningsforbundet er opptatt av at lærerutdannerne må få jevnlig etter- og videreutdanning knyttet opp mot utvikling av barnehagen og skolen

- Utdanningsforbundet støtter at etter- og videreutdanning inkluderes i bestemmelsen om oppgaver.

Kapittel 14. Norsk som fagspråk

§ 2-2 Ansvar for og vedlikehold av norsk fagspråk

Vi støtter utvalgets innstilling om et ansvar for å utvikle et eget fagspråk på norsk, samt gi studentene mulighet til å bruke norsk som eksamensspråk. Dette er svært viktig, ikke bare i en fagspråkkontekst, men også som en kulturbærer og en kulturell indikator for et positivt nasjonalt selvbylde.

Utdanningsforbundet opplever at Norsk fagspråk i academia i dag er under et sterkt press. Vi er derfor svært glade for at utvalget under 12.3.2 skriver: "Det er viktig at forskning på temaer og fagfelt der forskerne primært skriver om norske forhold for et norsk publikum, ikke nedvurderes fordi resultatene ikke er publisert internasjonalt. Uavhengig av om publiseringen i hovedsak skjer nasjonalt eller internasjonalt, er det viktig at fagmiljøene bidrar til å bevare og videreutvikle norsk som fagspråk". I dager det er en tendens til at publikasjoner på engelsk vurderes høyere enn publikasjoner på norsk. Doktorgradskandidater blir f.eks. oppfordret til å skrive på engelsk mange steder. Dette er en uheldig trend.

- Utdanningsforbundet støtter en videreføring av dagens ordning med en egen lovbestemmelse om ansvar for utvikling og vedlikehold av norsk fagspråk.
- Utdanningsforbundet støtter forslaget om å beholde norsk som eksamensspråk for studentene.

Kapittel 15. Akademisk frihet

Utvalget foreslår å presisere at institusjonene har ansvar for å verne om de ansattes utøvelse av den akademiske friheten.

Utdanningsforbundet er positive til forslaget om å lovfeste institusjonenes plikt til å beskytte sine ansattes akademiske frihet, og mener som utvalget at innholdet i dagens bestemmelse § 1-5 om faglig frihet og ansvar bør videreføres. Det er viktig at institusjonenes ledelse på alle nivåer støtter opp om og beskytter ansatte som utsettes for kampanjer, hets, mobbing eller lignende.

Vi vil ellers understreke at metodefriheten i undervisning og forskning er en viktig del av den akademiske friheten.

Slik utvalget er inne på, er begrensede ressurser (midler og tid) til forskning og utviklingsarbeid en faktor som setter den akademiske friheten under press. Utdanningsforbundet er i denne sammenheng særlig bekymret for høyskolelektorenes muligheter for å kunne utøve sin akademiske frihet til å forske og til derigjennom å kunne bygge en akademisk karriere. Ved mange institusjoner blir lektorene satt til å dekke undervisning for ansatte i førstestilling som prioriteres til forskning og utviklingsarbeid. Dette er gjerne mest tydelig ved institusjoner med universitetsambisjoner. Generelt vil vi understreke betydningen av å bedre basisfinansieringen av institusjonene, da dette kan sikre forskningsmulighetene for forskere på områder med liten tilgang til eksterne midler.

- Utdanningsforbundet støtter forslaget om å lovfeste institusjonenes plikt til å beskytte sine ansattes akademiske frihet.

Kapittel 17. Opptak

17.4.2. Bør det generelle opptakskravet skjerpes?

Utvalget foreslår å videreføre dagens opptakskrav om generell studiekompetanse og dagens unntak fra kravet om generell studiekompetanse. De viktigste unntakene i dagens regelverk er kjent som Y-veien, 23/5-regelen, TRES, og opptak på grunnlag av realkompetanse. I tillegg hjemler opptaksforskriften en dispensasjonsvurdering for søkere under 25 år uten generell studiekompetanse. Utvalget forslår at denne anledningen til å gi dispensasjon lovfestes og ikke begrenses til søkere under 25 år.

- Utdanningsforbundet støtter en videreføring av dagens opptakskrav om generell studiekompetanse ved opptak til høyere utdanning.
- Utdanningsforbundet støtter utvalgets forslag med hensyn til endringer i reglene for dispensasjonsvurdering, og mener ellers at dagens unntaksordninger bør videreføres.

17.4.3. Spesielle opptakskrav

Slik utvalget skriver i sin innstilling, har det lenge eksistert et prinsipp om at det bør være like opptakskrav til tilnærmet like studier. Samtidig har det etter hvert blitt lang tradisjon for å sette krav om spesielle fag, poeng eller karakterer fra videregående opplæring (i tillegg til generell studiekompetanse) for opptak til enkelte studier. Poeng- og karakterkravene fra 2005 for opptak til lærerutdanning, er et eksempel på dette.

Tendensen til at det settes spesielle opptakskrav utover generell studiekompetanse, er økende. Utvalget viser her til at ved det samordnede opptaket til studieåret 2018/2019 hadde 35 prosent av studiene spesielle opptakskrav. Utvalget mener «... at universitetene og høyskolene er de beste til å vurdere hvilket grunnlag som bør kreves for å kunne gjennomføre studier ved institusjonene.», og at departementet sammen med utdanningsinstitusjonene bør se nærmere på spørsmålet om hvorvidt generell studiekompetanse gjør en søker tilstrekkelig studieforberedt. Utdanningsforbundet mener at departementet fortsatt bør kunne fastsette spesielle opptakskrav. Våre erfaringer med spesielle opptakskrav til lærerutdanning er generelt positive, om enn vi har vært uenige om nøyaktig *hvilke* krav som bør settes.

Spesielle opptakskrav må støtte seg på hvilke forkunnskaper studentene må ha før opptak til et studium. Dette kan være en viss fagsammensetning eller et visst karakternivå. Utdanningsforbundet

mener at et opptakskrav må være hensiktsmessig. For eksempel er spesielle opptakskrav hensiktsmessig for opptak til lærerutdanningene, men karakteren fire i matematikk for opptak til grunnskolelærerutdanningene og lektorutdanningen ikke anses som hensiktsmessig da dette utelater godt kvalifiserte studenter for læreryrket. Vi er opptatt av at det er studiet som skal kvalifisere for yrket og ikke opptakskravet.

- Utdanningsforbundet mener at departementet fortsatt bør kunne fastsette spesielle opptakskrav. Våre erfaringer med spesielle opptakskrav til lærerutdanning er generelt positive, om enn vi har vært uenige om nøyaktig *hvilke* krav som bør settes.

17.4.4. Tilleggs poeng for språkfag fra videregående opplæring

Utvalget har kommet til at Kunnskapsdepartementet bør se nærmere på reglene om språkpoeng. I dag får søkere tilleggs poeng for språk- og realfag de tar i videregående opplæring, og tilleggs poeng i språkfag får elevene når de tar fordypning i et tredjespråk (et annet språk enn norsk og engelsk). Utdanningsforbundet mener at en ordning med tilleggs poeng for språk bør finnes også i framtiden, om enn ikke nødvendigvis identisk med dagens ordning. Vi viser ellers til det pågående arbeidet med behandling av forslagene fra Liedutvalget om endringer i videregående opplæring. Disse endringene vil ventelig innebære at det blir grunn til å vurdere tilleggs poengordningene på nytt.

- Utdanningsforbundet mener at ordningen med tilleggs poeng for språkfag bør videreføres. Kunnskapsdepartementet bør utrede et mer rettferdig regelverk.

17.4.5. Kjønnspoeng for det underrepresenterte kjønn

Utvalget foreslår å fjerne muligheten for å gi tilleggs poeng til det underrepresenterte kjønn. Utvalget vurderer ikke andre tiltak som kan utjevne kjønnsfordelingen ved studier der fordelingen er spesielt skjev. Vi støtter ikke utvalgets forslag. Etter vårt syn er vurderingsgrunnlag som utvalget bygger på for svakt, og det mangler forslag til andre kompenserende ordninger

Kjønnspoeng til det underrepresenterte kjønn har begrenset virkning på lærerutdanningene i det kjønnsbalansen ikke er skjev nok samt at det står tomme studieplasser flere steder i landet. Likevel støtter ikke Utdanningsforbundet utvalgets forslag med begrunnelse i det vi ser som et svakt vurderingsgrunnlag og manglende forslag til kompenserende ordninger når skjevhetene allerede foreligger.

- Utdanningsforbundet støtter ikke utvalgets forslag om å fjerne kjønnspoeng til det underrepresenterte kjønn.

17.4.6.2 Særskilt vurdering på bakgrunn av generell studiekompetanse

Utdanningsforbundet støtter utvalgets forslag om å fjerne denne ordningen. Hensikten med bestemmelsen om særskilt vurdering er å ivareta søkere som ikke har hatt mulighet til å vise sine egentlige ferdigheter i løpet av videregående opplæring. Vi merker oss at utvalget skriver at faglærers vurdering av en elev ikke bør kunne tilsidesettes av en saksbehandler, og at «Utvalget mener det er søkerens lærer som har best forutsetninger for å vurdere hvilke kunnskaper vedkommende hadde som elev». Utdanningsforbundet stiller seg bak disse vurderingene.

- Utdanningsforbundet støtter utvalgets forslag om å fjerne denne ordningen med særskilt vurdering.

Kapittel 18. Gratisprinsippet

Gratisprinsippet er et bærende element i det norske utdanningsløpet og vi støtter videreføring av at gratisprinsippet skal ligge fast, også for høyere utdanning. Derfor bør videreføringen av gratisprinsippet komme uten forbehold. Vi bør strekke oss langt for å gi lik mulighet til utdanning, etter- og videreutdanning og livslang læring, og at størst mulig del av befolkningen har mulighet til å ta høyere utdanning.

- Utdanningsforbundet støtter at gratisprinsippet skal ligge fast som bærende element også i fremtidig høyere utdanning.

Kapittel 19. Studentenes læringsmiljø

Utdanningsforbundet ser det som positivt at utvalget vil ha et eget kapittel i loven om læringsmiljø og studentrepresentasjon, og at utvalget vil oppdatere loven etter de siste årenes samfunnsendringer. Her kan nevnes som eksempel miljø og bærekraft og etter- og videreutdanning.

Det viktigste punktet omfatter å "modernisere" begrepet "læringsmiljø" slik at det i mindre grad dreier seg om det fysiske læringsmiljøet, men heller fokuserer på tilrettelegging, psykososiale forhold for studentene, det organisatoriske læringsmiljøet og det digitale og pedagogiske læringsmiljøet. Utdanningsforbundet mener at "moderniseringen" det er tale om, i realiteten er uttrykk for en ambisjon om å forbedre høyere utdanning på en rekke områder og å heve studiekvalitet, trivsel og muligheter for langt flere studenter til å ta del i høyere utdanning. En del av studentene i fremtiden vil trenge individuell tilrettelegging ved funksjonsnedsettelse og andre særskilte behov. Moderniseringen vil bidra til at studentenes rolle som hele mennesker kommer enda sterkere i fokus.

Slik utvalget påpeker gjelder ikke arbeidsmiljøloven for studenter, og det kan være behov for en lovfesting av et forbud mot gjengjeldelse når en student varsler om kritikkverdige forhold. Ansatte er derimot under vern av lov- og avtaleverk, deriblant arbeidsmiljøloven og tariffavtaler, og ivaretas i utgangspunktet av disse. Tilsvarende rettigheter for studentene vil dermed være naturlig å ta inn i ny UH-lov. Det er viktig at loven presiseres at det er institusjonen som har det overordnede ansvaret for studentenes læringsmiljø og at rammene for studentoppfølging er tydeliggjort. Utdanningsforbundet støtter kravet om studentombud på alle institusjoner og at ombudets mandat skal lovfestes. Vi ser det også som positivt at det skal være et læringsmiljøutvalg ved institusjonen med god prosentandel studentrepresentasjon.

Etterlevelse av intensjonen med lovforslaget innebærer kompetanse på likestilling og tilrettelegging uten at det konkretiseres i lovforslaget at råd og utvalg med ansvar for lærings- og arbeidsmiljø innehar slik kompetanse. Utdanningsforbundet mener at det bør konkretiseres krav til institusjonens kompetanse i likestilling og tilrettelegging der det tas beslutninger med betydning for arbeids- og læringsmiljø til studenter og ansatte. Utvalget understreker betydningen av at institusjonene styrker arbeidet for å hindre trakassering og seksuell trakassering, noe Utdanningsforbundet støtter.

I tillegg ser vi behovet for å styrke lovverket for å sikre at studenter i laboratorier, verksted og på feltarbeid er sikret godt nok ved uhell/ulykker som gir en permanent eller en tidsbestemt funksjonsnedsettelse eller skade av alvorlig art.

- Utdanningsforbundet støtter utvalgets innstilling om at studentenes arbeidsmiljø bør oppdateres og loven bør endres slik at den er tilpasset dagens behov og krav til et godt arbeids- og studiemiljø for alle grupper av studenter.
- Arbeid med studentenes læringsmiljø er ressurskrevende både for de ansatte og økonomisk. Ambisjonene er høye. Skal disse nås må det bevilges friske midler.

19.2. Universell utforming

Det er en plikt om universell utforming, men denne plikten er ikke gjeldende dersom «utformingen innebærer en uforholdsmessig byrde». Utvalget foreslår at det skal særlig legges vekt på tiltakenes effekt på å bygge ned barrierer for studenter med funksjonsnedsettelse, de nødvendige kostnadene ved utformingen, institusjonens ressurser, sikkerhetsmessige hensyn og vernehensyn. Vi er kritiske til at personer med funksjonsnedsettelser og særlig behov for tilrettelegging med dette lovforslaget fortsatt ikke har mulighet til å studere, dersom den skjønnsmessige vurderingen institusjonen skal gjøre fører til at nødvendig tilrettelegging ikke blir gjort. Utdanningsforbundet mener at det må legges mer konkrete krav til institusjonens ansvar for tilrettelegging for mangfold i utgangspunktet, slik at det kan begrense behov for ytterlige tilpasninger og det blir et større rom for ulikhet og mangfold.

- Det må legges mer konkrete krav til institusjonens ansvar for tilrettelegging for mangfold slik at det kan begrense behov for ytterlige tilpasninger

Kapittel 20. Studentrepresentasjon

Utdanningsforbundet er positive til de ulike organene som det foreslås at studentene skal sikres representasjon i, men da er det også viktig at disse foraene brukes både av studenter og ansatte, og kan gi begge gruppene et vern.

Etter Utdanningsforbundets syn har ikke utvalget vurdert godt nok hvilke konsekvenser studentenes styrkede rettigheter får for de ansatte, både med hensyn til merarbeid og ansattes demokratiske rettigheter versus studentenes styrkede representasjon. Sammenslåingene av universiteter og høyskoler har ført til svekkede rettigheter for ansatte gjennom svakere representasjon i de sammenslåtte institusjonene. Årsaken til den svakere representasjonen er at enhetene (institutt og fakulteter) er blitt betydelig større og strekker seg ofte over store geografiske områder. Ansattes kollektive representasjon gjennom ansattrepresentanter i styrer og tillitsvalgte er svekket. Dette mener vi har ført til at bedriftsdemokratiet i uh-sektoren er svekket etter strukturreformen.

Hvis studentene får en styrket posisjon uten at ansatte også får styrket sin representasjon vil konsekvensen av lovforslaget i praksis bety at styrkeforhold mellom studenter og ansatte blir sterkt forskjøvet.

- Utdanningsforbundet støtter at studentene får styrket sitt vern gjennom bedre bestemmelser om studentrepresentasjon
- Hvilke konsekvenser studentenes styrkede rettigheter får for de ansatte er ikke tilstrekkelig vurdert av utvalget. Utdanningsforbundet mener dette må utredes parallelt med at studentenes rettigheter styrkes.

Kapittel 21. Undervisning, vurdering, sensur, klage på eksamen og utstedelse av vitnemål

21.4.2.3 Nasjonal deleksamen

Kunnskapsdepartementet ga NOKUT høsten 2014 i oppdrag å lage en mulighetsstudie og et pilotprosjekt for gjennomføring av nasjonale deleksamener. Nasjonal deleksamen er gjennomført i grunnskolelærerutdanningene i perioden 2015-2017.

Utdanningsforbundet mener at nasjonal deleksamen fører til en sterkere standardisering og ensretting av vurderingsformene i grunnskolelærerutdanningene og kan bidra til å svekke den forskningsbaserte undervisningen. Videre mener vi at et pålegg fra Kunnskapsdepartementet om at det skal gjennomføres nasjonal deleksamen i et emne eller fag bryter med prinsippet om akademisk frihet og kan føre til faglig ensretting.

- Til ny § 2-6 femte ledd. Utdanningsforbundet mener at forslaget til § 2-6 femte ledd om nasjonal deleksamen ikke skal videreføres.

21.5.2.3.1 karakterskala

Utvalget foreslår å innføre en ny karakterskala som kommer i tillegg til dagens to karakterskalaer. Den nye karakterskalaen er tredelt og vurderingsuttrykket er utmerket/bestått/ikke-bestått. Formålet med den nye karakterskalaen er å minske studentenes press på seg selv samt å forenkle arbeidet med sensur, karakterfastsettelse og klagesaker.

Utdanningsforbundet stiller spørsmål ved om det er behov for en ny tredelt karakterskala. Er formålet å minske studentenes press på seg selv, å forenkle arbeidet med sensur, karakterfastsettelse og klagesaker kan karakterskalaen bestått/ikke-bestått benyttes. Dersom det er behov for en mer detaljert karaktersetting, kan karakterskalaen A-F brukes, slik det er i dag.

Det vil være uheldig om hele tre ulike vurderingsskalaer på samme tid skal prege dagens høyere utdanning, og spesielt hvis det er regionale eller lokale variasjoner mellom institusjon. Et annet spørsmål er om studentene vil la seg stimulere av en slik skala. Innføringen av en tredelt vurderingsskala frykter vi heller kan stimulere til lavere studieinnsats heller enn ønsket større innsats.

- Utdanningsforbundet er skeptisk til å innføre en ny karakterskala i tillegg til de to vi allerede har i dag.

- Utdanningsforbundet foreslår at det etableres en pilot-ordning som etter en viss tid evalueres. Evalueringen danner grunnlag for eventuell innføring av ny tredelt karakterskala.

21.5.2.3.2 Krav om to sensorer ved eksamen

Utvalget foreslår å innføre krav om to sensorer, hvorav minst en ekstern, ved alle eksamener hvor vurderingsuttrykket er gradert, også ved lavere grad.

Det er viktig at studentene får en mest mulig objektiv og rettferdig vurdering og derfor støtter Utdanningsforbundet en ordning med to sensorer. En ordning med to sensorer der den ene er ekstern vil bidra til bedre kvalitet på sensuren, sikre objektivitet i vurderingen, og studentenes og sensorenes rettssikkerhet ved sensur. Etter sammenslåingen av institusjoner er det blitt vanskeligere å få eksterne sensorer fordi flere av de som var eksterne er blitt interne. Utdanningsforbundet støtter forslaget om begrepet «ekstern» kan redefineres og forstås bredere enn i dag. For eksempel kan ekstern sensor være ansatt ved institusjonen, men holder til på et annet studiested og har ikke undervist eller veiledet studentene som blir sensurert. En slik ordning med to sensorer vil være kostbar og betinger friske midler.

Vi stiller oss også bak utvalgets vurdering om at krav til sensorveiledning ved alle eksamener er viktig, for å sikre en mest mulig lik vurderingspraksis for de ulike studentgruppene som gjennomfører samme eksamen innenfor samme utdanningsinstitusjon.

- Til § 8-7. Utdanningsforbundet støtter utvalgets forslag om en ordning med to sensorer ved eksamen
- Begrepet ekstern sensor må utvides slik at flere ansatte i undervisnings- og forskerstilling fyller denne kategorien

21.5.2.3.4 Sensurfrist

Utvalget omtaler også dagens sensurfrister. Spesielt ved juletider har treukersfristen skapt problemer for sensorene når institusjonen ikke er villig til å la røde dager komme i fratrekk. Sensorer ender da ofte opp med å gjøre sensurarbeid på helligdager for å holde gjeldende frist. At ordinær undervisning i tillegg starter opp tidlig i første uke i januar, uthuler også juleferien for fagansatte i UH-sektoren. Utvalget foreslår at sensurfristen settes til 15 virkedager.

- Utdanningsforbundet støtter forslaget om at sensurfristen settes til 15 virkedager.

21.6 Klage på eksamen

Utvalget foreslår at ordningen med «blind sensur» ikke videreføres og at det innføres en ordning med reell klagebehandling. Ordningen med blind sensur er et unntak fra forvaltningslovens hovedregel om at saken skal være så godt opplyst som mulig og at saken dokumenter oversendes klageinstansen.

Ordningen med «blind sensur» ble innført i 2014. Den innebærer at klagesensorene ikke får vite grunnlag for klagen eller studentenes opprinnelige karakter. Årsaken til at den ble innført var at man mente at studentene ikke fikk en ny, og uhildet, vurdering hvis klagesensorene fikk vite opprinnelig karakter.

Utvalget skriver at utviklingen fra en klagesensur i henhold til forvaltningsloven og mot en ny førstegangssensur - som blind sensur i realiteten er, innebærer en svekkelse av klageadgangen fordi den som skal vurdere klagen ikke har alle opplysninger om klagen.

Klagesensorene har også et dårligere grunnlag enn sensorene som traff det opprinnelige vedtaket. De har færre, ofte bare et par besvarelser, å sammenligne. Studentene som klager på opprinnelig karakter utgjør heller ikke et representativt utvalg av eksamensbesvarelsene, siden det ofte er de med svakest karakter som benytter seg av adgangen til å klage. Det har vist seg at ordningen med blind sensur gir mer uforutsigbare resultat for studentene, enn når klage på karakter følger forvaltningsloven og dens bestemmelser om dokumentasjon.

- Utdanningsforbundet støtter utvalgets forslag om å fjerne ordningen med «blind sensur» og at det innføres en ny lovbestemmelse som åpner for en reell klagebehandling.
- Som følge av punktet over støtter Utdanningsforbundet også utvalgets forslag om å ikke videreføre ordningen med at institusjonen må foreta ny vurdering dersom det foreligger et vesentlig karakteravvik

Kapittel 22. Fusk, falskt vitnemål og uredelig opptreden

Utvalget foreslår å rydde og tydeliggjøre i bestemmelsene ved å samle sanksjonsmulighetene i ett kapittel i loven og gjøre reaksjonsformene enklere og gjennomføre.

Muligheter for å fuske blir mer avansert og det er viktig at vi har et regelverk som tar hensyn til det. Utdanningsforbundet har den oppfatning at revideringen det legges opp til, er hensiktsmessig og veloverveid. Sanksjons- og reaksjonsformene synes å bli langt mer differensierte slik de omtales i utredningen.

Utdanningsforbundet mener at de foreslåtte innstramminger på kort sikt vil få konsekvenser for de ansatte i form av merarbeid gjennom endrede arbeidsformer/rutiner og bruk av mer kompliserte dataprogrammer for å avdekke fusk. Vi støtter likevel utvalgets forslag da vi mener at forslaget beskriver rydding, tydeliggjøring, og på noen områder forenkling i forhold til å sanksjonere. På lengre sikt mener vi at merarbeidet vil få preg av innarbeidede rutiner. Når slike saker kommer opp er det viktig at hele institusjonen samarbeider godt slik at den enkelte ansatte har et godt støtteapparat rundt seg.

Utdanningsforbundet støtter at det skal være strenge reaksjoner/sanksjoner i slike saker. Det sikrer tilliten til UH-systemet. Vi kan ikke lempe på krav knyttet til reaksjoner/sanksjoner, selv om det kan føre til større arbeidsbelastning for de ansatte i en periode.

- Utdanningsforbundet støtter utvalgets forslag om å samle sanksjonsmulighetene og gjøre reaksjonsformene tydeligere og enklere å gjennomføre.

Kapittel 23. Politiattest og skikkethet.

§ 10-1 Skikkethetsvurdering

Det foreslås at skikkethetsvurdering skal gjennomføres for etter- og videreutdanninger som er knyttet til grunnutdanningene.

Det er i dag etablert ulik praksis ved institusjonene om skikkethetsvurdering skal være del av etter- og videreutdanninger eller ikke. Dette er uheldig. Utdanningsforbundet mener at det må etableres klare regler for når og hvordan en skikkethetsvurdering skal gjøres.

Videre skriver utvalget i utredningen: «Selv om en person er funnet skikket i sin grunnutdanning, betyr ikke det nødvendigvis at personen er skikket til yrket som en etter- og videreutdanning leder til. For øvrig peker utvalget på at en person ikke mister statusen som skikket for sin grunnutdanning, slik som sykepleier, selv om vedkommende blir vurdert som uskikket i videreutdanningen, for eksempel kreftsykepleier. Det vil være opp til arbeidsgiveren å vurdere om personen kan fortsette å arbeide innenfor grunnutdanningen sin dersom vedkommende blir vurdert som uskikket i videreutdanningen.»

De fleste etter- og videreutdanninger for lærere gir lærerne mer faglig, pedagogisk og didaktisk påfyll. Disse leder ikke i seg selv til et nytt yrke, slik det kan gjøre i en del helsefag. For lærere er det arbeidsgiver som ser vedkommende i reell yrkesutøvelse og vil dermed være best rustet til å vurdere om en ansatt er skikket, enn en utdanningsinstitusjon som ser vedkommende over en relativt kort periode i en etter- og videreutdanning. Det er arbeidsgiver som har ansvaret for skikketheten så lenge en person er i et arbeidsforhold. If. § 15-7 i arbeidsmiljøloven kan arbeidstaker sies opp fra sin stilling på grunn av sin egen atferd og oppførsel.

Dersom videreutdanningen kvalifiserer lærere for nytt yrke eller nytt nivå i utdanningssystemet er skikkethetsvurdering hensiktsmessig. Utdanningsforbundet støtter ikke utvalgets forslag om at skikkethetsvurdering skal gjennomføres for alle etter- og videreutdanninger som er knyttet til grunnutdanningene. Skikkethetsvurdering bør kun gjennomføres for de etter- og videreutdanningene som kvalifiserer lærere til nytt yrke.

- Utdanningsforbundet støtter ikke utvalgets forslag om at skikkethetsvurdering for alle etter- og videreutdanninger som er knyttet til grunnutdanningene.
- Arbeidsgiver er best egnet til å vurdere om en person er skikket for yrket og har ansvaret for å vurdere skikketheten så lenge en person er i et arbeidsforhold.

Kapittel 27. Om styret og den daglige ledelsen

27.5.2 Styreleder og rektor

Utvalget foreslår at ansatt rektor er normalordningen for universiteter og høyskoler. Styret for institusjonen kan selv bestemme om de ønsker valgt eller ansatt rektor. Utvalget foreslår at rektors rolle skal være den samme uavhengig av om rektor er ansatt eller valgt. Rektors oppgaver er å være daglig leder for virksomheten ved universitetet eller høyskolen. Et flertall i utvalget foreslår at statlige universiteter og høyskoler skal ha ekstern styreleder.

Utdanningsforbundet ser at en ekstern styreleder kan bidra med et friskt blikk på organisasjonen og slik sett være en pådriver for innovasjon. Etter vårt syn bør det være opp til institusjonene selv å velge mellom to alternative styringsmodeller: enten ansatt rektor med ekstern styreleder, eller valgt rektor og ekstern styreleder.

- Utdanningsforbundet støtter flertallet i utvalget sitt forslag om en ledelsesmodell med følgende to alternativer: 1) ekstern styreleder + valgt rektor eller 2) ekstern styreleder + ansatt rektor.

27.5.2.3 Styret selv bestemmer om rektor skal ansettes eller velges – vekting av stemmer

Et flertall i utvalget går inn for å avskaffe ordningen med ulik vekting av stemmene mellom ulike grupper ansatte ved rektorvalg (ved de institusjonene som har denne ordningen). Flertallets forslag vil gi de ansatte i undervisnings- og forskerstillinger mindre innflytelse i valg, relativt til andre grupper av ansatte.

Utdanningsforbundet støtter ikke utvalgets forslag her. Utdanning og forskning er institusjonenes kjerneaktiviteter, og vi er bekymret for at en avskaffelse av vektingsordningen vil bety mindre oppmerksomhet mot disse aktivitetene. Vi vil også påpeke at rektor har en mer omfattende styringsrett overfor de faglig ansatte enn overfor andre kategorier ansatte, og det er derfor etter vårt syn rimelig at førstnevnte også har større innflytelse i valg.

- Utdanningsforbundet støtter ikke utvalgets forslag om å avskaffe ordningen med ulik vekting av stemmene mellom ulike grupper ansatte ved rektorvalg

27.5.2.5 Oppnevning av eksterne styremedlemmer

Et flertall i utvalget foreslår at institusjonene selv oppnevner to av de eksterne styremedlemmene.

Utdanningsforbundet er positive til flertallets forslag om at institusjonene selv skal oppnevne to eksterne medlemmene av styret. Vi ser det som en fordel for institusjonene at de på denne måten skal kunne knytte til seg personer med lokal forankring og kunnskap om lokalt og regionalt arbeids- og næringsliv. Utdanningsforbundet tror at forslaget kan bidra til utvikling av institusjonen og lokale og regionale virksomhet.

- Utdanningsforbundet støtter forslaget om at institusjonene selv skal oppnevne to eksterne medlemmene av styret.

Kapittel 28. Ansettelse

28.5.6 Midlertidige ansettelse

I mandatet til utvalget står at de særlig skal se på bruken av midlertidig ansettelse i sektoren knyttet opp mot UH-loven. Under 28.5.6 tilkjennegir utvalget at en «ikke har klart å identifisere mulige regelendringer som kan avhjelpe situasjonen med den høye andelen midlertidige ansettelse».

Utdanningsforbundet støtter de føringene i utredningen for å redusere bruken av midlertidig tilsetning. Etter vårt syn er det positivt at hver enkelt institusjon får beskjed om å rydde opp. Utdanningsforbundet hadde forventet til at utvalget i en gjennomgang av lovverket inntok en mer aktiv rolle for å få redusert antall midlertidig ansatte. Vi synes utvalget har tatt en for «tafatt» tilnærming når det gjelder bruk av ekstern finansiering. Det må ikke nødvendigvis være slik at det skal være hovedregelen med midlertidig tilsetning ved ekstern finansiering. Hovedregelen bør være at det tilsettes fast i slike situasjoner. Om finansieringen bortfaller så må en eventuelt si opp den faste ansatte, dersom det er saklig grunn til oppsigelse - slik er det ellers i arbeidslivet.

Utdanningsforbundet mener at vi må få på plass et system som innbefatter tilsetning på vilkår. Dette vil kunne gi mer forutsigbarhet i sektoren og stabilitet blant de ansatte.

- Utdanningsforbundet mener at bruk av midlertidige stillinger i UH-sektoren må begrenses til et absolutt minimum. Vi mener at en presisering i UH-loven vil understreke og bygge opp under øvrig lov og avtaleverk i forhold til denne uheldige praksisen.

Postdoktor

Utvalget foreslår at det ikke skal være adgang til å gi ansettelse for mer enn en periode som postdoktor.

Utdanningsforbundet er enig i at vi bør støtte at en kan tilsettes som postdoktor kun for en periode. Det bør ellers i den sammenhengen kort nevnes at en delbegrunnelse for dette vil være at dette kan bidra til redusert bruk av midlertidig tilsetning. Dersom en kan vinkle et tiltak opp mot betydningen for å redusere midlertidigheten totalt sett, så bør dette poengteres der dette er mulig.

- Utdanningsforbundet støtter forslaget om å begrense adgangen til å gi ansettelse som postdoktor til kun en periode.

Kommisjonens arbeid

Ansettelse i undervisning- og forskerstillinger tar for lang tid. Utdanningsforbundet mener at sektoren sammen må jobbe for kortere og mer effektive ansettelsesprosessene, under forutsetning av at disse er forsvarlige. Dette innebærer blant annet at kommisjonen må komme raskere i gang med sine vurderinger. En del av kommisjonens vurdering må også omfatte om vedkommende søker har relevant bakgrunn i forhold til den stillingen man skal inn i.

Det er en skjev kjønnsbalanse innenfor mange av de akademiske fagene på universitetene og høyskolene. Jo lenger opp man kommer i en akademisk karriere, jo større blir forskjellene til menns fordel. Forskningsrådet har lansert 12 anbefalinger og tiltak for å bedre kjønnsbalanse i akademien. Vi mener at det bør stilles større krav til formalisering av ansettelses- og søknadsprosesser for akademiske stillinger, spesielt med tanke på å sikre gode prosesser. Det er viktig at det stilles krav til likestillingskompetanse i de rådene og utvalgene som har ansvaret for rekruttering og ansettelse. Vi kan ikke se at lovforslaget stiller krav om likestillingskompetanse, og mener at det er en svakhet ved forslaget.

Utdanningsforbundet mener at det er grunnlag for at det settes ned et nasjonalt utvalg for å vurdere ansettelsesprosessen. Vi mener også at tillitsvalgte må ha en tydeligere rolle i slike prosesser og i utvalget.

- Utdanningsforbundet mener at sektoren sammen må jobbe for at ansettelsesprosesser tar kortere tid enn i dag.
- Utdanningsforbundet foreslår at det settes ned et nasjonalt utvalg som skal se nærmere på og vurdere ansettelsesprosessen

28.5.7 Åremålsansettelser

Administrerende direktør

Flertallet i utvalget foreslår at adgangen til å ansette administrerende direktør på åremål fjernes. Begrunnelsen er forslaget om en endret styrings- og ledelsesform der enhetlig ledelse er regelen. Mindretallet foreslår ingen endring i gjeldende regler.

Utdanningsforbundet støtter mindretallet i at ordningen med å ansette administrerende direktør fortsatt bør være på åremål. Vi mener at åremålet skal begrunnes i tilbehovet for «fornyning» i en så viktig stilling og ikke i hvordan den ansatte fungerer i stillingen.

- Utdanningsforbundet støtter mindretallet og foreslår ingen endring i gjeldende § 6-4 bokstav b.

Kapittel 29. Akkreditering og tilsyn

Dagens akkrediteringssystem kategoriserer institusjonenes fullmakter etter doktorgradsområder. Dette systemet var hensiktsmessig da det ble etablert. I årene som har gått har sektoren endret seg. Lektorutdanningen, faglærerutdanningen og grunnskolelærerutdanningene er blant annet blitt femårige integrerte studieprogram som fører frem til mastergrad. Konsekvensen av dette er at høyskoler uten doktorgrad innen lærerutdanning som tidligere hadde fullmakt til å etablere lærerutdanninger, ikke har denne fullmakten lengre. Disse institusjonene må søke NOKUT om akkreditering av grunnutdanninger som i dag er mastergradsstudier. Videre kan institusjonene heller ikke etablere ønskede masterfordypninger som del av et femårig integrert løp uten å søke akkreditering.

Lærerutdanningsinstitusjonene har behov for å kunne tilby de fag og fordypninger som etterspørres i skolen. Dette gjelder både hele mastergradsstudier, mastergradsfordypninger og videreutdanninger på mastergradsnivå. Institusjoner som må søke akkreditering for en mastergrad vil derfor være mindre dynamiske enn institusjoner med fullmakter. Disse er også mindre tilpasningsdyktige for å dekke behovet for lærere med kompetanse i alle skolefag i hele landet. I et fremtidig kategoriseringssystem må institusjoner som er akkreditert som høyskole få fullmakt til å akkreditere studietilbud/ grunnutdanninger som fører frem til integrert mastergrad. Dagens akkrediteringssystem må derfor moderniseres.

- Til § 15-2. Utdanningsforbundet støtter ikke en videreføring av dagens akkrediteringssystem da systemet gjør det vanskelig for høyskoler å tilby fremtidsrettede og aktuelle emner og masterfordypninger som del av femårig integrerte lærerutdanninger.

Kapittel 32. Mastergradsforskriften

Femårige integrerte studier eller et 3+2-system

Utvalget foreslår at utdanninger til velferdsyrkene ikke bør være femårige integrerte mastergradsstudier. Kandidater bør etter tre år (bachelor) være kvalifisert for yrket og etter noen års yrkeserfaring bygge videre på grunnutdanningen med en master, om de ønsker det. Utvalget foreslår at etablering av en femårig integrert mastergrad må begrunnes særskilt.

En endring kan få store innvirkninger på lærerutdanningene og kompetansen til den fremtidige lærerprofesjonen. Vi må være tydelige på begrunnelsen for at grunnskolelærerutdanningene, lektorutdanningen og faglærerutdanningen må være integrerte. Utdanningsforbundet mener ikke det er nødvendig å utrede dette, slik utvalget foreslår. I forbindelse med utvidelsen av grunnskolelærerutdanningene ble behovet utredet. Lærerutdanningene må være femårige integrerte masterstudier fordi:

- det er avgjørende at lærere har høy kompetanse. En forskningsbasert integrert femårig master gir lærere bedre muligheter til å takle de krevende og komplekse utfordringene de vil møte i yrket. Utdanningene gir studentene bedre mulighet til å få den faglige, pedagogiske og didaktiske tryggheten de trenger i fremtidens skole.
- integrerte studier gir mulighet til å bygge en helhetlig styrket struktur i lærerutdanningen, der pedagogikk og didaktikk er integrert i hele det faglige løpet

- 3 + 2 kan føre oss tilbake til tiden da det var tilstrekkelig med 3-årig lærerutdanning (før 1992). Treårig lærerutdanning er ikke tilstrekkelig. Samfunnets krav til høyt kvalifiserte lærere har økt og lærerkvalifikasjoner må ikke senkes.
- masterstudiene i lærerutdanning må være lærerutdanningsmastere. 3 + 2 vil kunne føre oss tilbake til da lærere tok disiplinmastere uten didaktikk og praksis.
- Dette bidrar til å heve statusen til lærerutdanningene. Dette vil slå positivt ut for rekrutteringen til yrket.

Utvalget foreslår videre at det skal være mulig å få utstedt bachelorvitnemål etter tre år (180 studiepoeng) dersom studenten hopper av et femårig integrert studieprogram. Det er av stor betydning både for den enkelte person og for samfunnet at studentene kan bruke den kompetansen de har oppnådd gjennom utdanning og at de kan bygge videre på denne. Dette forutsetter at den treårige utdanningen ikke kvalifiserer for arbeid som lærer i skole eller barnehage. Når det gjelder kvalifikasjon og kompetanse som lærer kreves det faglig, pedagogisk og didaktisk kompetanse på høyt nivå. Selv om studenter hopper av en femårig integrert utdanning etter tre år kvalifiserer ikke en bachelorgrad for lærerjobb i skolen.

- Utdanningsforbundet er uenig i utvalgets forslag om at opprettelse av femårige integrerte masterutdanninger må begrunnes særlig i det enkelte tilfellet. I forbindelse med utvidelsen av grunnskolelærerutdanningene ble behovet utredet. En reversering til treårige lærerutdanninger vil få store innvirkninger på kompetansen til den fremtidige lærerprofesjonen og hvordan samfunnsmandatet til lærerne kan utføres.
- Utdanningsforbundet støtter utvalget forslag om utstedelse av vitnemål etter tre år (180 studiepoeng) dersom studenten hopper av et femårig integrert studieprogram. Dette forutsetter at den treårige utdanningen ikke kvalifiserer for arbeid som lærer i skole eller barnehage.

Krav til faglig fordypning på bachelornivå innenfor mastergradens fagområde

Utvalget skriver at mastergradsforskriftens krav til faglig fordypning på bachelornivå innenfor mastergradens fagområde (minst 80 studiepoeng) er for rigid. Kravet kan stå i veien for at kandidater med variert og flerfaglig bakgrunn tas opp til en mastergrad.

Om kravet til fordypning svekkes kan dette få konsekvenser for den faglige fordypningen til lærere med en disiplinær grad i skolefag og med praktisk-pedagogisk utdanning (PPU) som påbygning. Alle lærere må ha en solid faglig trygghet i skolefagene de underviser i. Å gjennomføre et studieprogram på mastergradsnivå uten først å ha avlagt emner innen fagområdet på bachelorgradsnivå er svært utfordrende, og det kan være vanskelig for studenter å gjennomføre studiet. Etterspørselen etter lærere med høy faglig kompetanse er høy. Kravene til lærerkvalifikasjoner må ikke senkes.

Utdanningsforbundet mener at krav til faglig fordypning på bachelornivå må videreføres. I tillegg bør det åpnes for muligheten for å etablere flere mastergrader der søkere kan ha flerfaglig bakgrunn.

- Utdanningsforbundet støtter ikke at kravet til faglig fordypning på bachelorgradsnivå innenfor mastergradens fagområde senkes.

Med vennlig hilsen

Milena Adam
seksjonsleder

Gunn Gallavara
Seniorrådgiver